

О П Р Е Д Е Л Е Н И Е

№ 342

гр. София, 06.01.2025 г.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 23 състав,
в закрито заседание на 06.01.2025 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Антоанета Аргирова

като разгледа дело номер **64** по описа за **2025** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 459 от Изборния кодекс (ИК) във вр. чл.42, ал.5 от Закона за местното самоуправление и местната администрация (ЗМСМА).

Образувано е на 03.01.2024 година по жалба от Я. Е. Р., чрез пълномощника адв. М. П. срещу Решение №1192-МИ от 18.12.2024 година на Общинската изборителна комисия Столична, с което на основание чл. 42, ал.3 във вр. с чл. 42, ал. 1, т. 5, във вр. с чл. 41, ал.3 от ЗМСМА, чл. 87, ал. 1, т. 1 и т. 30, във вр. с чл. 463, ал. 2 и ал. 3 от ИК, и във вр. с Решение № 13708 от 02.08.2024 г. на Административен съд София-град по адм.д. № 6442/2024 г. 775-МИ/10.10.19 г. , II о., 22 с-в, и Решение № 13225 от 05.12.2024 г. на по адм. д. № 8102/2024 г. на ВАС е установено нарушение, осъществено чрез неизпълнение на задължението по чл.41, ал.3 във връзка с чл.41, ал.1 от ЗМСМА от жалбоподателя в качеството му на кмет на район „Искър“ - Столична община. Прекратени са предсрочно пълномощията на Я. Е. Р. - кмет на район „Искър“ - Столична община на основание чл.42, ал.3 във вр. чл. 42, ал.1, т.5 от ЗМСМА, предвид установеното нарушение на чл. 41, ал.3 във вр. с чл. 41, ал.1 от ЗМСМА. Анулирано е издаденото удостоверение на Я. Е. Р..

Наведените и аргументирани в жалбата основания за оспорване са за некомпетентност на органа, допуснати съществени нарушения на административнопроизводствените

правила и противоречие с приложимите материалноправни норми-чл.146, т.1, т.3 и 4 от АПК.

В жалбата е инкорпорирано особено искане за спиране на предварителното изпълнение на оспореното решение

Жалбата е нередовна-към нея няма приложено пълномощно за представителната власт на адв. М. П., подписал жалбата до съда – чл. 151, т.2 от АПК, поради което следва да бъде оставена без движение на основание чл.158, ал.1 от АПК .

Независимо от посоченото, предвид направеното искане за спиране на предварителното изпълнение на оспореното административно решение, по което е дължимо незабавно произнасяне (арг. от чл.166, ал.3 АПК) и наличието на образувано дело по жалбата (чл.166, ал.1 АПК), дължимо е искането да бъде разгледано.

Искането е допустимо.

Отправено е от лице с правен интерес съгл. чл.147, ал.1 от АПК-неблагоприятно засегнатия адресат на акта. Налице е и процесуалната предпоставка по чл.459, ал.4 от ИК, вр. чл.42, ал.5 от ЗМСМА -подадена жалба срещу решението за прекратяване пълномощията на кмета и образувано по жалбата дело.

Разгледано по същество искането е неоснователно, по следните съображения:

В отклонение от общия принцип за суспензивния ефект на жалбата (чл.166, ал.1 от АПК), приложимата разпоредба на чл.459, ал.4 от специалния закон-ИК предвижда, че жалбата не спира изпълнението на процесното решение, освен ако съдът разпорежи друго.

В съответствие с чл.166, ал.4 от АПК, допуснатото предварително изпълнение на административен акт по силата на отделен закон, когато не се предвижда изрична забрана за съдебен контрол, може по искане на оспорващия да бъде спряно от съда при условията на ал. 2, а именно- при всяко положение на делото до влизането в сила на решението, ако то би могло да причини на оспорващия значителна или трудно поправима вреда, като изпълнението може да се спре само въз основа на нови обстоятелства.

В тежест на искателя е да посочи и установи пред съда нови обстоятелства по чл.166, ал.2 от АПК -такива, осъществили се след издаването на акта, при които спирането на изпълнението на заповедта е основателно. В този смисъл е, обратно на доводите на

искателя, трайната практика на Върховния административен съд (Определение № 7302 от 16.05.2019 г. на ВАС по адм. д. № 4382/2019 г., 5-членен с-в; -Определение № 3545 от 13.03.2014 г. на ВАС по адм. д. № 108/2014 г., 5-членн с-в; Определение № 7955 от 28.05.2019 г. на ВАС по адм. д. № 5315/2019 г., VII о.; Определение № 11647 от 1.08.2019 г. на ВАС по адм. д. № 8836/2019 г., VII о.; Определение № 5255 от 9.04.2019 г. на ВАС по адм. д. № 2256/2019 г., VII о.; Определение № 3233 от 2.03.2020 г. на ВАС по адм. д. № 2424/2020 г., VII о.; Определение № 4258 от 5.05.2022 г. на ВАС по адм. д. № 3895/2022 г., VII о.; Определение № 4613 от 16.05.2022 г. на ВАС по адм. д. № 3817/2022 г., VII о.; Определение № 8666 от 16.07.2021 г. на ВАС по адм. д. № 7321/2021 г., IV о.; Определение № 10289 от 30.10.2023 г. на ВАС по адм. д. № 10140/2023 г., VII о.; Определение № 9163 от 13.08.2021 г. на ВАС по адм. д. № 7994/2021 г., VIII о.; Определение № 7982 от 19.07.2023 г. на ВАС по адм. д. № 6840/2023 г., IV о.; Определение № 7810 от 31.08.2022 г. на ВАС по адм. д. № 7572/2022 г., II о.; Определение № 9955 от 26.09.2016 г. на ВАС по адм. д. № 10464/2016 г., III о.; Определение № 1611 от 21.02.2022 г. на ВАС по адм. д. № 826/2022 г., VI о.; Определение № 8486 от 31.08.2023 г. на ВАС по адм. д. № 7899/2023 г., VII о.; Определение № 9403 от 10.07.2018 г. на ВАС по адм. д. № 6758/2018 г., V о.; Определение № 7574 от 23.06.2021 г. на ВАС по адм. д. № 6313/2021 г., I о.; Определение № 6193 от 25.05.2021 г. на ВАС по адм. д. № 5110/2021 г., VIII о.; Определение № 6754 от 7.07.2022 г. на ВАС по адм. д. № 5923/2022 г., I о.; Определение № 9377 от 8.09.2021 г. на ВАС по адм. д. № 7995/2021 г., VII о. и мн. др.), вкл. и по чл.459, ал.4 от ИК (Определение № 3366 от 20.03.2024 г. на ВАС по адм. д. № 2662/2024 г., III о.; Определение № 9319 от 1.08.2024 г. на ВАС по адм. д. № 7406/2024 г., III о.; Определение № 4448 от 11.05.2022 г. на ВАС по адм. д. № 3853/2022 г., III о.; Определение № 6546 от 20.06.2023 г. на ВАС по адм. д. № 4813/2023 г., III о.). Определенията на ВАС, на които се позовава искателят- Определение № 2474 от 27.02.2017 г. на ВАС по адм. дело № 649/ 2017 г., IV о.; Определение № 3000 от 25.02.2020 г. на ВАС по адм. дело №1814/2020 г., III о. са излолирани и не формират трайна практика.

В хипотеза, като процесната, както съдът вече посочи, когато законодателят е

допуснал предварително изпълнение на един индивидуален административен акт, предварителното изпълнение може да бъде спряно само когато по делото е доказано, че самото предварително изпълнение може да причини на жалбоподателя значителна или трудно поправима вреда. Вредата може да бъде причинена само от нови факти и обстоятелства- осъществили се след издаването на акта. Факти и обстоятелства, които са пряко следствие на акта или които са се осъществили преди издаването на акта са ирелевантни за основателността на искането.

Законът не изисква да се установи, че публичният интерес, в защита на който законодателят е допуснал предварително изпълнение по силата на закона, е по-малко значим от личния интерес на оспорващия. Какви са били мотивите на законодателя за изключението от установения общ принцип на суспензивен ефект на жалбата (чл.166, ал.1 от АПК) е ирелевантно, тъй като те нямат отношение към предпоставките, които оправомощават съда да спре предварителното изпълнение. С оглед на това дали те са или не са били някоя от целите по чл. 60, ал. 1 АПК е без правно значение за преценката на основателността на искането. Разпоредбата на чл. 166, ал. 4 във вр. с ал. 2 АПК изисква да се провери дали поради настъпили нови факти и обстоятелства предварителното изпълнение няма да се окаже прекомерно, дали няма да премине рамките на основни, гарантирани и защитими в правовата държава права и интереси на оспорващия, дали не въздейства по недопустим начин на същността на правото, чиято защита се търси. В хипотезата на чл. 166, ал. 4 във вр. с ал. 2 АПК преценката на съда е върху променените последици от законосъобразното (тъй като е по силата на закона) предварително изпълнение в резултат на новонастъпили факти, а в хипотезата на чл. 60, ал. 1 АПК преценката на органа е върху наличието на обстоятелствата, които допускат предварителното изпълнение. Двете разпоредби не се съотнасят и предпоставките им не се намират в каквото и да било съотношение.

В случая жалбоподателят аргументира особеното си искане за спиране на предварителното изпълнение на административното решение с твърдение за значителни вреди за него и за гражданите на Район „Искър“-СО. Твърдяното обстоятелството, че искателят е в пенсионна възраст и за периода на обжалването няма как да бъде нает по трудово правоотношение очевидно не е вярно и вероятно е останало от друга изготвена от адв. П. жалба. Безспорно обаче имуществени вреди

ще бъдат претърпени от искателя, както и вреди за политическата репутация-неговата и на издигналата го политическа партия, вкл. и в сферата на личните преживявания на искателя. Настъпването на значителни вреди, вкл. за демократичните политически процеси е във от съмнение за всеки разумен страничен наблюдател. Те обаче са последица от самото допуснато по силата на закона предварително изпълнение, а не са породени от нови факти, настъпили след издаването на подлежащото на предварително изпълнение административно решение решение.

Настоящият съдебен състав споделя дълбокото вътрешно убеждение, че зачитането на народния суверенитет (чл.1, ал.2 и ал.3 от Конституцията на Република България) изисква при легитимно избран орган, чрез пряко упражняване на основно политическо право от гражданите, какъвто е кметът на Район „Искър“-СО, намесата от друга власт да бъде изключително внимателна и премерена. Тази намеса следва да бъде подчинена на смисъла и целта на приложимите норми, а в крайна сметка и на принципа за справедливост като съдържателно изискване към всяка правова държава. Убеден е, че доверието на гражданите в институциите и съда е критично важно за всяка демократична и правова държава, за каквато поне е провъзгласена българската държава в преамбюла от нейната Конституция. Това доверие и върховенството на правото изискват от първоинстанционния съдебен състав да прилага еднакво закона спрямо всички и да следва установената практика на съда, за да обезпечи вкл. и правото на справедлив съдебен процес (Създаването на противоречива практика би било нарушение на чл. 6, § 1 от ЕКПЧ). Затова АССГ съобразява практиката на Върховния административен съд, вкл. за случаи като процесния- Определение № 9319 от 1.08.2024 г. на ВАС по адм. д. № 7406/2024 г., III о.; Определение № 3366 от 20.03.2024 г. на ВАС по адм. д. № 2662/2024 г., III о.

Във връзка с позоваването пък на Определение № 12506 от 14.12.2023 година на ВАС по адм. дело №10313/2023 година, за дължимост на преценка за вероятна основателност на жалбата срещу процесното административно решението, следва да се акцентира, че оспореният административен акт не страда от очевидни пороци. В тази връзка е необходимо да се подчертае, че в голямата си част наведените от жалбоподателя доводи са свързани с тълкуването на приложимите материалноправни норми, но тези негови възражения са преклудирани. Те вече са били предмет на

разглеждане по адм.дело №6442/2024 г. на АССГ. Оспореното в пределите на настоящото съдебно производство решение на ОИК е издадено в изпълнение на постановеното по това дело съдебно решение. Съгласно чл.177, ал.1 и ал.2 от АПК, решението има сила за страните по делото. Ако оспореният акт бъде отменен, както е в случая, или изменен, решението има действие по отношение на всички. Актове и действия на административния орган, извършени в противоречие с влязло в сила решение на съда, са нищожни. За случай като процесния, когато естеството на акта не позволява решаването на въпроса по същество, съдът, след като отмени акта, изпраща преписката на съответния компетентен административен орган със задължителни указания по тълкуването и прилагането на закона-чл.173, ал.2 от АПК. Това правомощие е упражнено в случая от АССГ, II о., 22 с-в с влязлото в сила на 05.12.24 г. решение по адм. дело №6442/24 г., след потвърждаването му от ВАС с решение по адм. дело №8102/2024 година.

АССГ- II о., 23-ти състав по настоящото дело е обвързан от задължението за зачитане на влязлото в сила решение по адм. дело №6442/24 г. - чл.296 от ГПК, вр. чл.144 от АПК, което изключва всяка свобода на преценка и различно тълкуване на приложимите материалноправни норми по конкретния казус от вече осъщественото с влязлото в сила съдебно решение по адм. дело №6442/2024 година на АССГ. С оглед на изложените съображения преценката на настоящия съдебен състав при осъществяването на контрол за законосъобразност върху административното решение, издадено в изпълнение на влязлото в сила съдебно решение, е силно ограничена. Свежда се до преценката дали същото е изпълнено от административния орган и до това валидно ли е формирана волята на колективния орган-ОИК, както и до установяването на нови факти, които изменят фактическата обстановка по случая, установена преди това.

По тези съображения съдът не приема доводите на искателя, че оспореното решение страда от очевидни пороци, които да правят вероятно уважаването на жалбата и да обуславят обезпечителна нужда от спиране на предварителното изпълнение на оспореното по делото решение на ОИК.

В заключение искателят не доказва нови факти, които да обуславят настъпването на значителни вреди или очевидни пороци на оспорването административно решение,

които да правят вероятно уважаването на жалбата.

С оглед на изложеното неоснователното искане следва да бъде отхвърлено.

Едновременно с произнасяне по искането и на основание чл.158, ал.1 АПК жалбата срещу решението на ОИК следва да бъде оставена без движение. За процесуална икономия от ответника следва да се изискат всички решения на ЦИК, посочени в Протокол № 59/18.12.24 година с оглед осъществяването на контрол за валидното формиране и изразяване на волята му, като колективен орган

Мотивиран така, съдът

О П Р Е Д Е Л И:

ОТХВЪРЛЯ, на основание чл.166, ал.3 АПК, искането на Я. Е. Р. за спиране на предварителното изпълнение на Решение №1192-МИ от 18.12.2024 година, прието от ОИК Столична .

ОСТАВЯ жалбата без движение.

ДАВА на жалбоподателя срок от 24 часа (предвид бързия характер на производството- чл.459, ал.6 от ИК) да приложи по делото пълномощно за представителната власт на адвокат М. П..

Ответникът-Общинската избирателна комисия Столична в срок от 24 часа да приложи по делото заверени преписи от всички решения на ЦИК, посочени в Протокол № 59/18.12.24 година.

Определението в частта му по чл.166 от АПК може да бъде оспорено пред Върховния административен съд в 7-модневен срок от съобщаването му. В останалата му част, определението не подлежи на оспорване.

Определението да се съобщи на страните-жалбоподателя и ответника чрез изпращане на преписи от него.

СЪДИЯ: